

РЕШЕНИЕ

№ 3626

гр. София, 30.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 13.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5838** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от АД И.-М ,ЕИК:[ЕИК] със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.5,ап.17 чрез адв. Е. Б. срещу мълчалив отказ по жалба от 15,04,2013г срещу мълчалив отказ на публичния изпълнител;срещу решение № ЖБ-30/23,05,2013г на Директора на ТД на НАП-С.;срещу мълчалив отказ по жалба вх.№ 2553-04-156Н/22,03,2013г срещу протокол от 19,02,2013год на публичен изпълнител;срещу мълчалив отказ по жалба от 07,05,2013г срещу протокол от 08,04,2013г на публичен изпълнител. Р. са доводи за незаконосъобразност на оспорените административни актове, като се претендира отмяната им.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк.Р., счита, че жалбата е недопустима,поради което и моли съда да я остави без разглеждане,алтернативно да приеме,че същата е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

Процесната жалба с вх.№ 24-27-199/30,05,2013год е подадена по пощата с клеймо от 28,05,2013год/стр.13/.Хронологически събитията са се развили както следва:На

05,02,2013год с вх.№ 25-53-04-156/стр.125/ адв. Е. Б. като пълномощник на И. Мрамор АД подал молба до ТД н НАП-С.,с която поискал поради влизане в сила на новата уредба за погасяване на задълженията /чл.169 от ДОПК/ да се предприемат правни и фактически действия ,като се опишат поради погасяването им по давност следните вземания-вземания за лихви в общ размер 49423,75лв,описани в приложение 1 към молбата/задължения по ЗДДФЛ,ДОО,Здравно осигуряване, ППФ, УПФ ,ФГРВС-всички по декларации от 2007г/,по които вземания няма образувано изпълнително дело,и не са включени в изпълнително дело;вземания в общ размер на 56321,44лв-описани в приложение № 2 към молбата/по ДРА№ 53/23,05,2003,ДРА№ 48/22,03,2001; по ДРА№ 245/17,07,2000,по акт № 2/26,04,2006г на Б. дирекция Б.,по Заповед № С-1-114-2/27,06,2001г на РИОСВ,по гр.д.№ 1529/2000г на ОС-Благоевград и вземания в общ размер на 177345,32лв ,описани в приложение 3 към молбата-по ДРА№ 259/16,12,2004г.По тази молба е налице разпореждане К.Ф. да се съгласува с началник отдел и дата 06,02,2013год.По тази молба е налице произнасяне на публичен изпълнител К.Ф. с протокол №2553-04-156/19,02,2013год/стр.203/ ,с което е погасил по давност следните задължения по ЗКПО по РА№ 48/22,03,2001г в размер на лихвата -40,04лв,също и лихва 48,21лв по същия РА,по РА№245/17,07,2000г –главница в размер на 190лв,по изпълнителен лист по гр.д.№ 1529/2000 в размер на главница 1024лв и лихва 1606,70лв,по акт № 2/26,04,2006г на Б. Дирекция Б. главница 6032лв и лихва 3125,27лв.За задължението по декларация обр.6 за периода 01,2007-до 01,2012год е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки № 2513-00-282/28,12,2012г,с което била спряна давността на основание чл.172 ал.1 т.5 от ДОПК.За задължение по ревизионен акт № 259/16,12,2004г поради липсата на отчетоводяването ѝ в Д. към настоящия момент не можело да се установи период съответно задължение,което е погасено по давност.След извършване на корекция в Д. щяла да бъде направена проверка за установяване на задължения ,изтекли по давност.За задължение по Заповед № С-1-114-2/18,03,2002г на РИОСВ-Б. е изпратено запитване за установяване на точния размер на задължението по години.Очевидно е ,че публичният изпълнител не се е произнесъл по цялото искане на И. Мрамор АД и жалбоподателят го е оспорил пред Директора на ТД на НАП-С..Последният с решение № ПИ-51/18,03,2013год/стр.57-58/ отменил мълчаливият отказ за произнасяне на публичен изпълнител ,като указал да бъде извършено повторно запознаване от компетентен публичен изпълнител в дирекция СДО при ТД на НАП-С.,както и да бъдат извършени съответните действия/досежно установяване на задължението по Заповед № С-1-114-2/18,03,2002г на РИОСВ-Б. и по ДРА№ 259/1612,2004год/.Това решение на Директора на ТД на НАП,постановено на основание чл.267 ал.2 т.3 от ДОПК не е подлежало на съдебно оспорване с оглед разпоредбата на чл.268 ал.1 от ДОПК,но въпреки това по думите на жалбоподателя същият е оспорил решението /в частта му за мотивите/ като е било образувано адм. дело № 3613/2013г на АССГ-43 с-в.Същото е прекратено поради оттегляне на жалбата с определение № 3381/17,04,2013год,влязло в сила на 30,04,2013г.По този начин жалбоподателят сам е пропуснал възможността да поиска отмяната на мълчаливият отказ на публичния изпълнител формиран по молбата му от 05,02,2013год,доколкото с протокола от 19,02,2013год е ясно,че публичният изпълнител не се произнесъл по цялото формулирано искане от 05,02,2013год. Жалбоподателят не е поискал от Директора на ТД на НАП-С. допълване на решението си,а поради липсата на самата жалба от 07,03,2013год в настоящата преписка не би могло да се установи и какво е било

конкретното искане на И. Мрамор-АД.Между другото в жалбата с вх.№ 24-27-199/02,04,2013год /стр.99 и сл/ има твърдения за оспорване на мълчаливо потвърдения мълчалив отказ на публичния изпълнител,но както бе посочено с оставянето без разглеждане от съда на тази жалба и прекратяването на производството по делото за жалбоподателя този път на защита е изчерпан.С протокол № 2553-00-617/08,04,2013год К.Ф./стр.31,32/ публичен изпълнител постановил погасяване по давност на задължението по Заповед № С-1-14-2/18,03,2002г на РИОСВ-Б. за сумата 12556лв.С протокол изх.№ 2553-00-873/21,05,2013год /стр.14/ Публичен изпълнител К.Ф. погасил по давност следните задължения : лихва по РА№ 259/16,12,2004 в размер на 26314,73лв и главница по РА№ 53/23,05,2003г в размер на 249,63лв и лихва в размер на 1175,19лв.По този начин с посочените два протокола ПИ формално изпълнил дадените му указания от Директора на ТД на НАП в решението му от 18,03,2013год.Жалбите подадени от И. Мрамор АД/всичките по пощата,поради което е и разминаването ,за което твърди процесуалният представител на ТД на НАП / са както следва жалба вх.№ 2553-04-156Н/22,03,2013год/стр.87-89/ насочена срещу протокол № 2553-00-156/19,02,2013год.По същата Директорът на ТД на НАП С. е изпратил писмо с изх.№ 24-27-26/1/09,04,2013год/стр.85,86/до жалбоподателя,с което му е обяснил ,че е налице идентичност между предмета на жалба вх.№ 2553-04-156Н/22,03,2013год и жалба № 24-27-199/02,04,2013год, с което е оспорено решение № ПИ-51-18,03,2013год на Директора на ТД на НАП С. пред съда,поради което и на основание чл.27 ал.2 т.2 от АПК жалба вх.№ 2553-04-156Н/22,03,2013год се явява недопустима и не следва да бъде разгледана по същество.По същество макар решението на Директора на ТД на НАП да не е изготвено в предвидената форма,същото удостоверява волята на органа,който го е издал да остави въпросната жалба без разглеждане.Писмо изх.№ 24-27-226/1/09,04,2013 год е получено от жалбоподателя на 17,04,2013год/стр.80/.Срокът за оспорването му съгласно чл.268 ал.1 от ДОПК е изтекъл на 24,04,2013 год,поради което и жалбата подадена на 28,05,2013 е просрочена,т.е недопустима и следва да се остави без разглеждане.Втората жалба на И. Мрамор АД е от 15,04,2013год/пощенско клеймо на стр.71/,а самата жалба с вх.№ 2553-04-482/18,04,2013год.До жалбоподателя е изпратено уведомление с изх.№ 24-27-199/9/30,04,2013г по реда на чл.147 от ДОПК,с което да конкретизира кое точно действие на публичния изпълнител е обжалвано.Още преди изпращането на това уведомление с молба вх.№ 24-27-199/6/22,04,2013г/стр.53/,с което адв.Б. представя определението на АССГ по адм. дело № 3613/2013г и още веднъж моли съда да бъде решена подадената от него жалба.От обратната разписка на стр.52 се установява,че жалбоподателят не е получил уведомлението по чл.147 от ДОПК,а по преписката липсва и произнасяне по жалбата.Жалбоподателят е отстранил нередовността по жалбата си на 18,05,2013,като произнасянето на Директора на ТД на НАП е приел,че въпросната жалба е жалба за бавност и я е разгледал на плоскостта на чл.144 ал.3 от ДОПК,като с решение № ЖБ-30/23,05,2013год я е отхвърлил.Действително в жалбата си от 15,04,2013год и в уточнението от 18,05,2013 адв. Б. е посочил,че оспорва мълчалив отказ за изпълнение на решение № ПИ-51/18,03,2013год на Директора на Тд на НАП в законово определените срокове.Отделно от това посочва и ,че неправилно публичният изпълнител отказва погасяване по давност на вземания в приложение № 1 към уточняващата молба в размер на 49423,75лв по декларации,обр.6 за 2007г,както и вземания в размер на 62195,20лв по ДРА№ 53/23,05,2003,по ДРА№48/22,03,2001,по

Акт № 2/26,04,2006г на МОСВ Б. Дирекция ,по заповед № С-1-114/2/18,03,2002г на РИОСВ в частта за лихвите ,по ДРА № 259/16,02,2004г.Т.е искането в жалбата е да се отмени мълчаливият отказ на публичният изпълнител да погаси по давност и тези вземания,които са фигурирали в първоначалната молба,по които доводи на жалбоподателя липсва произнасяне на решаващия орган.В този смисъл доколкото жалбата срещу решение № ЖБ-30/23,05,2013год е подадена на 28,05,2013год ,същата е допустима, доколкото с решението/погрешно наименовано по жалба за бавност/ мълчаливо е потвърден мълчаливият отказ на публичния изпълнител да отпише въпросните задължения на жалбоподателя по давност.Доколкото по пункт първи и пункт втори от настоящата жалба вх.№ 15919/10,06,2013год на АССГ съвпадат/ а по пункт първи мълчаливият отказ е обективизиран в изричен такъв-чл.58 ал.3 от АПК/,то и съдът ще се произнесе едновременно по тях.

Последната жалба подадена от И. мрамор АД е с пощенско клеймо от 07,05,2013 срещу протокола на ПИ от 08,04,2013г./стр.29-пощенско клеймо,и стр.16-18-самата жалба/.По тази жалба входирана на 09,05,2013год ТД на НАП липсва произнасяне в срока по чл.267 ал.2 от ДОПК,който е изтекъл на 23,05,2013,поради което и жалбата,подадена на 28,05,2013год срещу мълчаливото потвърждаване на протокол изх.№ 2553-00-61708,04,2013год е допустима и следва да се разгледа по същество.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:Жалбата е подадена в срока по чл. 197 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима.

Разгледана по същество същата се явява основателна по следните съображения:Всички направени по същество искания на жалбоподателя в производствата пред Директора на ТД на НАП С. и пред публичния изпълнител са такива по чл.173 от ДОПК.Факт е също така, че по молбата,депозизирана на 05,02,2013год с вх.№ 2553-04-156/стр.128/ липсва пълно произнасяне от страна на публичният изпълнител,като с протоколите от 19,02,2013,от 08,04,2013 и от 21,05,2013год само частично са удовлетворени исканията на жалбоподателя за отписване по давност на публичните вземания.Основният спор,който е налице висящ към настоящия момент е за сумите 49423,75лв по декларации обр.6 за 2007год/приложение № 1 към молбата от 05,02,2013/ ,за които няма спор ,че е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 2513/00-282/28,12,2012год,получено от адв.Б. на същата дата/стр.143,144/,както и за сумата от 25928,35лв представляваща сбор от две суми /20724,20лв лихви по Заповед на РИОСВ и 5204,13лв-лихви по акт на Б. Дирекция/.По тези суми липсва изрично произнасяне както от публичния изпълнител,така и от Директора на ТД на НАП.Според съда досежно втората сума- 25928,35лв представляваща сбор от две суми /20724,20лв лихви по Заповед на РИОСВ и 5204,13лв-лихви по акт на Б. Дирекция/ ,доколкото вземанията за главници по Заповед №С-1-114/2/18,03,2002г на РИОСВ-Б. са погасени по давност с протокол от 08,04,2013год/стр.31/ и по акт № 2/26,04,2006г на Б. Дирекция –Б. са погасени по давност с протокол от 19,02,2013год,то са налице и предпоставки за погасяването по давност и на лихвите по тези вземания-тъй като лихвата е акцесорно вземане към главницата и с погасяването на главницата се погасява и лихвата.За това обаче следва да е постановен изричен акт било на публичния изпълнител по реда на чл.173 от ДОПК/в случая е налице мълчалив отказ за погасяването по давност/,било на решаващия административен

орган-директора на ТД на НАП-С. по реда на чл.267 от ДОПК,поради което и преписката следва да се върне на административния орган- директора на ТД на НАП-С. за постановяване на изричен акт в тази насока. Досежно първата сума от 49423,75лв-задължения по декларации обр.6 за данъци и осигурителни вноски действително е налице постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 2513/00-282/28, 12,2012год,получено от адв.Б. на същата дата/стр.143,144/,за което не се твърди същото да е оспорено по административен или съдебен ред,независимо от изложените в настоящата жалба пороци на същото постановление.След преценката за законосъобразността и валидността на въпросното постановление/дали същото е издадено в предписаната форма и налице ли е воля за налагането на обезпечителна мярка,дали същото е станало в рамките на висящо изпълнително производство или е налице предварително обезпечение на публични задължения/,която следва да се извърши от административния орган- Директора на ТД на НАП С. ,едва тогава би могло да се направи преценка налице ли е хипотезата на чл.172 ал.1 т.5 от ДОПК, и респективно давността за въпросните публични задължения изтекла ли е по смисъла на чл.171 ал.1 от ДОПК или е налице хипотезата на ал.2 на същата разпоредба.На тези въпроси ще следва да отговори административният орган при повторното разглеждане на жалбите от страна на И. Мрамор АД и произнасяне съгласно правомощията по чл.267 от ДОПК.Действително в рамките на три месеца пълномощникът на жалбоподателят е проявил завидна процесуална активност в сезирането на приходната администрация,но както бе посочено ,причината за това е липсата на произнасяне в цялост по молбата му от 05,02,2013год.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд – София – град, I отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от АД И.-Мрамор ,ЕИК:[ЕИК] със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.5,ап.17 чрез адв. Е. Б. срещу мълчалив отказ по жалба вх.№ 2553-04-156Н/22,03,2013г срещу протокол от 19,02,2013год на публичен изпълнител като просрочена и ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 5838/2013г в тази му част.

ОТМЕНЯ Решение № ЖБ-30 от 23.05.2013г. на Директора на ТД на НАП -С.,както и мълчалив отказ по жалба от 07,05,2013г срещу протокол от 08,04,2013г на публичен изпълнител, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на Директора на ТД на НАП -С., за произнасяне по същество на жалбите на И. Мрамор АД от 15,04,2013 и от 07,05,2013 съгласно дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона,като определя срок за това 30 дни от получаване на настоящето решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: